

Ν. 177/75 (ΦΕΚ 205 Α')

Περί αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων του Ν.Δ.86/69 "περί Δασικού Κώδικος

Άρθρον 1

Εις το άρθρον 80 του Ν.Δ. 86/69, ως αντικατεστάθη δια του άρθρου 6 του Ν.Δ. 996/71, προστίθενται παράγραφοι 5, 6 και 7 έχουσαι ούτω :

«5. Δια Π.Δ. εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, δύναται να απαγορευθή καθ' άπασαν την επικράτειαν η συλλογή αυτοφυών φυτών, βοτανολογικού υλικού, η σύλληψη αγρίων ζώων και η εξαγωγή εκ της χώρας τούτων, ως και η διεξαγωγή ερεύνης επί της αγρίας πανίδος και αυτοφυούς χλωρίδος άνευ αδείας της υπό του Υπουργού Γεωργίας ειδικώς εξουσιοδοτουμένης Δασικής Αρχής.

6. Δια Προεδρικών Διαταγμάτων, εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζεται η διαδικασία συντονισμού και ελέγχου των καθ' άπασαν την χώραν διεξαγόμενων βοτανολογικών και ζωολογικών ερευνών επί της αγρίας πανίδος και αυτοφυούς χλωρίδος, ως και οι όροι και προϋποθέσεις διεξαγωγής τούτων.

7. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας συνίσταται Γνωμοδοτική Επιτροπή αποτελούμενη εξ επτά μελών ως κάτωθι :

α) Εκ του Γενικού Διευθυντού Δασών ως Προέδρου.

β) Εκ τριών υπαλλήλων της Γενικής Διευθύνσεως Δασών επί βαθμώ 4ω-2ω.

γ) Εκ τριών Καθηγητών ή Υφηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Εν απουσία ή κωλύματι του Προέδρου, προεδρεύει ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού.

Εργον της Επιτροπής είναι η γνωμοδότησις επί των εν παραγράφω 6 του παρόντος άρθρου θεμάτων οσάκις τίθενται υπ' όψιν αυτής. Γραμματεύς της Επιτροπής μετά του Αναπληρωτού του, ορίζεται υπάλληλος της Γενικής Διευθύνσεως Δασών. Εις τον Πρόεδρον τα μέλη και τον Γραμματέα της Επιτροπής, καταβάλλονται μόνον οδοιπορικά έξοδα κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις».

Άρθρον 2

Αι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 252 αντικαθίστανται ως εξής :

«2. Πας κάτοχος κυνηγετικού, κατά την έννοιαν του άρθρου 1, παράγρ. 1β του Ν.Δ. 542/1970, όπλου, υποχρεούται όπως, εντός τριμήνου από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος εφοδιασθή υπό της οικείας Δασικής Αρχής δια δελτίου κατοχής κυνηγετικού όπλου.

Την υποχρέωσιν ταύτην έχουν και οι εφεξής αποκτώντες κυνηγετικά όπλα, οίτινες υποχρεούνται όπως εντός τριμήνου από της κτήσεως του όπλου, εφοδιάζωνται δια του ως άνω δελτίου.

Της υποχρέωσεως ταύτης εξαιρούνται οι οπλοουργοί και οι έμποροι όπλων. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της εκδόσεως του ως άνω δελτίου. Εν περιπτώσει μη εμπροθέσμου εκδόσεως του δελτίου κατοχής, υπαιτιότητα του ενδιαφερομένου, επιβάλλεται υπό της Δασικής Αρχής και πρόστιμον, υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, (Κεφάλαιον θήρας), οίτινος το ύψος καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, όπερ δεν δύναται να είναι κατώτερον των 1.000 δρχ. ουδέ ανώτερον των 10.000 δρχ.».

«3. Κατά πάσαν περίπτωσιν μεταφοράς κινητικού όπλου δι' οχημάτων παντός είδους, πλοίων κλπ. ή εντός κατοικημένων περιοχών, το κυνηγετικόν όπλον δέον να είναι κενόν φυσιγγίων και να φέρεται υποχρεωτικώς εντός θήκης, λελυμένον. Τα εντός των οικιών φυλαττόμενα όπλα, δέον όπως τηρούνται κενά φυσιγγίων».

«4. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, όταν απαγορεύεται η θήρα, να επιβάλη δι' αποφάσεως του, την σφράγισιν των κυνηγετικών όπλων. Εν συνδρομή τεχνικών ή άλλων ειδικών λόγων, ρητώς εν τη αποφάσει του αναφερομένων, δύναται να εξαιρή της υποχρέωσεως ταύτης ωρισμένης της Επικράτειας περιοχάς».

Άρθρον 3

Το άρθρον 253 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 253 : Εκτροφεία θηραμάτων — Καταφύγια θηραμάτων — Ελεγχόμεναι κυνηγετικάί περιοχαί. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας δημοσιευομένων δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, δύναται, δια την προστασίαν και διάσωσιν του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας εν γένει, καθώρσεισης και προς τον σκοπόν της διατηρήσεως, αναπτύξεως και εκμεταλλεύσεως του θηραματικού

πλούτου και της αγρίας πανίδος εν γένει, να ιδρύονται α) Εκτροφεία θηραμάτων, β) Καταφύγια θηραμάτων και γ) Ελεγχόμενοι Κυνηγετικοί περιοχάι, επί ωρισμένων, σαφώς προσδιοριζόμενων δια της αποφάσεως αυτού, εδαφικών εκτάσεων, απαγορευομένης απολύτως της εντός αυτών θήρας ή επιτρεπομένης ταύτης υπό ωρισμένας προϋποθέσεις κατά τα εν άρθρω 254 του παρόντος ειδικώτερον οριζόμενα.

Άρθρον 4

Το άρθρον 254 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 254 : Ιδρυσις και Λειτουργία Εκτροφείων θηραμάτων — Καταφυγίων θηραμάτων — Ελεγχόμενων Κυνηγετικών Περιοχών.

1. Δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας δύναται να ιδρύωνται μέχρις εξήκοντα (60) εκτροφεία θηραμάτων, επί σκοπώ αναπαραγωγής και αυξήσεως των ενδημικών θηραμάτων ή εισαγωγής ξενικών τοιούτων, προς εμπλουτισμού άλλων περιοχών δι αυτών. Δια της αυτής αποφάσεως καθορίζονται αι εν εκάστω εκτελεστέαι δια την εκπλήρωσιν του ως άνω σκοπού εργασίαι. Δια την συντήρησιν και λειτουργίαν των εκτροφείων δύναται να προσλαμβάνωνται, δι επιλογής, κατά τας κειμένας διατάξεις, αναλόγως των αναγκών εις έως δύο φύλακες κατά εκτροφείον, επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αμειβόμενοι εις βάρος των πιστώσεων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφία και Δασών (Κεφάλαιον θήρας). Οι φύλακες εκτροφείων εξομοιούνται ως προς τα προσόντα, αποδοχάς, δικαιώματα και καθήκοντα προς τους φύλακας θήρας.
2. Δι ομοίας αποφάσεως επιτρέπεται η ίδρυσις εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων υπό Ιδιωτών ή νομικών προσώπων δημοσίου ή Ιδιωτικού δικαίου, προς τον σκοπόν της αναπαραγωγής των θηραμάτων, είτε προς εμπορίαν (κρέατος, δέρματος, πτερών, κεράτων κλπ.) είτε προς εμπλουτισμόν μη δημοσίων εκτάσεων δια θηραμάτων μη επιβλαβών, εφ όσον η λειτουργία τούτων δεν αντίκειται προς τας ισχύουσας περί δημοσίας υγείας διατάξεις. Δια Προεδρικού Διατάγματος ρυθμίζονται αι προϋποθέσεις ιδρύσεως των εν λόγω εκτροφείων ως και λοιπαί λεπτομέρειαι λειτουργίας τούτων.
3. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών επιτρέπεται :
 - α) Η αγορά άνευ δημοπρασίας υπό του Δημοσίου, εκτάσεων ως και ερημονήσων, ένθα διαβιούν αιγαγροι ή ετέρα ευγενή θηράματα, προς δημιουργίαν εντός τούτων εκτροφείων ή προς ίδρυσιν σταθμών παρακολουθήσεως και δακτυλιώσεως αποδημητικών πτηνών.
 - β) Η αναγκαστική απαλλοτρίωσις κτημάτων οιασδήποτε φύσεως, κειμένων εντός των εκτάσεων, περί ων το άρθρον 253, προς πραγμάτωσιν του εν αυτώ σκοπού, του σκοπού τούτου καθοριζόμενου δια του παρόντος, ως δημοσίας ωφελείας.
4. Απαγορεύεται η επί σκοπώ θήρας, παραβίασις των ορίων εκτροφείων, ως και ο φόνος ή οιαδήποτε βλάβη εκτρεφομένων θηραμάτων.
5. Δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δύναται να ιδρύωνται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων επί εκτάσεως ουχί μικροτέρας των πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων προκειμένου περί δασών, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων προκειμένου περί μερικώς δασοσκεπτών εκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων προκειμένου περί πεδινών και πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περί ελωδών εκτάσεων. Τα καταφύγια τούτα, δέον να πληρούν τας προϋποθέσεις προς κάλυψιν των βασικών αναγκών του θηράματος, εις ότι αφορά εις την ησυχίαν, τροφήν και ύδωρ. Δι ομοίας αποφάσεως καθορίζονται αι απαιτούμεναι τεχνικαί εργασίαι και τα μέτρα, αφ ενός μεν προς βελτίωσιν και συμπλήρωσιν της βλαστήσεως, αφ ετέρου δε προς τροποποίησιν και προσαρμογήν του περιβάλλοντος προς το αρμόζον τοιούτον δι έκαστον διαβιούν θήραμα.
6. Αι διατάξεις της ανωτέρω παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου περί ερημονήσων. Επί τούτων και εφ όσον αυτά είναι εκτάσεως άνω των 500 στρεμμάτων ιδρύονται καταφύγια θηραμάτων αναλόγως των αναγκών.
7. Η δίωξις εντός των καταφυγίων των επιβλαβών θηραμάτων ενεργείται παρά των δασικών οργάνων ή των φυλάκων θήρας, δι ειδικών συνεργείων. Επιτρέπεται η σύλληψις θηράματος διεπιστημονικούς σκοπούς ή η μεταφορά τούτων προς εμπλουτισμόν άλλης περιοχής, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
8. Απαγορεύεται η θήρα παντός θηράματος εντός καταφυγίων θηραμάτων.

[Αρχή Τροποποίησης] «9. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, μπορεί να χαρακτηρίζονται ως

συνεχείς ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές, εκτάσεις, ανεξαρτήτως ιδιοκτησίας, όχι μικρότερες των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) στρεμμάτων εντός του χώρου της ηπειρωτικής Ελλάδας και πεντακοσίων (500) τουλάχιστον στρεμμάτων στη νησιωτική Ελλάδα. Πριν από την έκδοση της απόφασης αυτής συντάσσεται πλήρης μελέτη των απαιτούμενων τεχνικών έργων και βελτίωσης του φυσικού περιβάλλοντος του βιότοπου. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανανέωση της άδειας λειτουργίας και την ισχύ της σχετικής απόφασης των ως άνω ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών είναι η υποβολή ανά τριετία μελέτης βοσκοϊκανότητας από την οποία να προκύπτει η μη μεταβολή του φυσικού περιβάλλοντος του βιότοπου. Διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί στο παρελθόν από την αρμόδια αρχή για τις οποίες πληρούνται το τεκμήριο επιφανείας εκτάσεως κατά το προηγούμενο εδάφιο θεωρούνται νομίμως εκδοθείσες.» - **ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΠΑΡ. 9 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΜΕ ΤΟ ΑΡΘ. 12 ΤΟΥ Ν. 4164/13, ΦΕΚ-156 Α/9-7-13(έναρξη ισχύος 10 ημέρες μετά τη δημόσιαυση στην ΕτΚ) [Τέλος Τροποποίησης]**

10. Εντός των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών επιτρέπεται η θήρα κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος υπό όρους, προϋποθέσεις, πρόσθετα τέλη και διατυπώσεις, καθοριζόμενα δια Προεδρικού Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας. Δια του αυτού Προεδρικού Διατάγματος καθορίζεται ο τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως, λειτουργίας, οργανώσεως, προστασίας, φυλάξεως, κυκλοφορίας, οι οικονομικοί πόροι της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής, ο τρόπος διαθέσεως των εσόδων αυτής, ο αριθμός του αναγκαίου προσωπικού, ως και πάσα εν γένει λεπτομέρεια αφορώσα την αρτίαν λειτουργίαν αυτής.

11. Τα πάσης φύσεως έσοδα τα προερχόμενα εκ της θηραματικής εκμεταλλεύσεως των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών περιέρχονται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, (Κεφάλαιον θήρας).

12. Οι ιδιοκτήται των εντός της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής εκτάσεων δικαιούνται μερίσματος εκ των καθαρών εσόδων ταύτης, ο προσδιορισμός, η διαδικασία και ο τρόπος καταβολής τουοποιού καθορίζεται δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

13. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, δι αποφάσεως του, εκδιδόμενης μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών να χαρακτηρίζη και μη δημοσίας εκτάσεις, ως κυνηγετικές περιοχάς, επί τη αιτήσει των Ιδιοκτητών αυτών και υπό τας προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου. Εν αιταίς παρέχεται το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της θήρας εις τους ιδιοκτήτας των, εφ όσον ούτοι προβούν εις την ίδρυσιν Ιδιωτικών εκτροφείων εμπλουτισμού των εκτάσεων τούτων και συντάξουν, δι ιδιωτών δασολόγων, δαπάναις των, ειδικάς μελέτας ή πίνακας διαχειρίσεως του θηραματικού πλουτου, εγκρινομένας υπό του Υπουργείου Γεωργίας. Οι ιδιοκτήται των εκτάσεων τούτων δικαιούνται εις είσπραξιν δικαιώματος παρά των νομίμως εφωδιασμένων δι αδείας θήρας κυνηγών. Το δικαίωμα τούτο καθορίζεται δια της αυτής αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

14. Εις τας, εντός των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών, Ιδιοκτήτους εκτάσεις, τη συναινέσει των Ιδιοκτητών, δύναται να ενεργούνται φυτεύσεις και έτεροι συναφείς εργασίαι αποβλέπουσαι εις την βελτίωσιν του βιοτόπου και του περιβάλλοντος εν γένει δαπάναις της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής, εν γένει, δαπάναις της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής, ρυθμιζόμενοι δια Προεδρικού Διατάγματος.

15. Το αναγκαίον δια την διοίκησιν, λειτουργίαν, διαχείρισιν και φύλαξιν της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής, προσωπικόν, δύναται να τοποθετήται εκ του μονίμου υπηρετούντος (δασολόγων, δασικών, διοικητικών) υπό του Υπουργού Γεωργίας ή δια προσλήψεως μέχρι τριών (3) δασολόγων, τεσσάρων (4) δασοκόμων, πέντε (5) υπαλλήλων λογιστών και διοικητικών και εντός (1) φύλακος θήρας ανά 10.000 στρέμματα κυνηγετικής περιοχής, επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου αορίστου χρόνου.

Αι αποδοχαί εν γένει του εκτάκτου προσωπικού βαρύνουν τας πιστώσεις του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

16. Απαγορεύεται η άσκησις θήρας εντός των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών, κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος και των βάσει αυτού εκδοθησομένων Προεδρικών Διαταγμάτων.

Άρθρον 5

Η παράγραφος 5 του άρθρου 255 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«5. Απαγορεύεται η, κατά την νύκτα, εν υπαίθρω ελευθέρα ή υπό επιτήρησιν κυκλοφορία κυνηγετικών κυνών, ως και η κατά την ημέραν ελευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν και όπου απαγορεύεται η θήρα. Κυνηγετικά κύνες, περιπλανώμενοι εν υπαίθρω κατά την απαγορευμένην περίοδον θήρας ή κατά την νύκτα ή δυνάμενοι να προκαλέσουν φθοράς εις την αγρίαν πανίδα συλλαμβάνονται και εν ανάγκη εξοντώνονται. Ομοίως χαρακτηρίζονται ως αδέσποτα ζώα και εξοντώνονται δια παντός μέσου πάντες οι ελευθέρως εν υπαίθρω κατά πάσαν εποχήν κυκλοφορούντες εις τας ελεγχόμενας κυνηγετικές περιοχάς, τα μόνιμα καταφύγια θηραμάτων και εκτροφεία μη κυνηγετικοί κύνες, παντός είδους, ως και γαλαί».

Άρθρον 6

1. Αι περιπτώσεις γ και δ της παρ. 2 του άρθρου 256, αντικαθίστανται ως κάτωθι :

«γ. Εντός καλλιεργούμενων εκτάσεων ή οπωρώνων από της ανθοφορίας μέχρι και της συγκομιδής των καρπών».

«δ. Εντός περιφραγμένων δια συνεχούς αδιαπέραστου και ανυπερβλήτου από άνθρωπον φράχτου παντός είδους, ύψους τουλάχιστον ενός και ημίσεος του μέτρου (1,50) ιδιοκτητών εκτάσεων».

2. Το εδάφιον ε της παρ. 2 του άρθρου 256 καταργείται.

3. Εις το άρθρον 256 προστίθενται παράγραφος 5 έχουσα ούτω :

«5. Απαγορεύεται η τοποθέτησις απαγορευτικών της θήρας πινακίδων, άνευ προηγουμένης εγγράφου - εγκρίσεως της οικείας Δασικής Αρχής».

Άρθρον 7

1. Η περίπτωση γ της παραγράφου 2 του άρθρου 258 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«γ. Η αγοραπωλησία καθ όλον το έτος του λαγωού και της πέρδικας, πλην των, κατόπιν αδείας της Δασικής Αρχής διατιθεμένων πλεονασμάτων των εκτροφείων ως και θηραμάτων εκ των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών».

2. Η περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 258 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«β. Η θήρα δι ενέδρας παρά τας πηγάς (καρτέρι) ή δια παρακολουθήσεως των ιχνών επί της χιόνος, ως και η χρησιμοποίηση βοηθού φέροντος όπλον, άνευ αδείας θήρας».

3. Εις το άρθρον 258 προστίθεται παράγραφος 5 έχουσα ούτω :

«5. Αι δασικάί αρχαί δύνανται να εκδίδουν απαγορευτικές διατάξεις θήρας, μόνον κατόπιν αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως προς ρύθμισιν θεμάτων αφορώντων την προστασίαν, διοίκησιν και διαχείρισιν του θηραματικού πλούτου και της ασκήσεως της θήρας εν γένει».

Άρθρον 8

Αι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 261 του Ν.Δ. 86/1969 ως αύται αντικατεστάθησαν υπό του Ν.Δ. 996/1971, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Η κυνηγετική περίοδος, καθ ην γενικώς επιτρέπεται ή θήρα άρχεται:

α) Του λαγωού, από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Ιανουαρίου.

β) Της ορεινής πέρδικας από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 30ήν Νοεμβρίου.

γ) Της πεδινής πέρδικας από 1ης Οκτωβρίου και λήγει την 30ήν Νοεμβρίου.

δ) Των λοιπών θηραμάτων, εξαιρέσει της περιπτώσεως της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Μαρτίου.

«3. Επιτρέπεται από 20ής Αυγούστου ή θήρα τρυγόνων, δενδροβίων (αετομάχου συκοφάγου) και λοιπών περιστεροειδών, των ορτύγων μετά κυνός, ως και λοιπών επιβλαβών θηραμάτων, εις περιοχάς όπου υπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας τη προτάσει των Δασικών Αρχών».

Άρθρον 9

Η παράγραφος 1 του άρθρου 264 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«1. Αδεία θήρας δεν χορηγείται εις τους καταδικασθέντας :

α) Επί κακουργήματι εις οιανδήποτε ποινήν ή επί πλημμελήματι, δι ο επεβλήθη στέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων.

β) Επί ζωοκλοπή, ζωοκτονία, παρανόμω οπλοφορία, παρανόμω κατοχή όπλου και παραβάσει των διατάξεων περί θήρας.

γ) Επί εμπρησμών ανθρωποκτονία εξ αμελείας και φθορά ξένης ιδιοκτησίας, εφ' όσον η τέλεσις των αδικημάτων τούτων συνδέεται προς την άσκησιν της θήρας και προς την προστασίαν των δασών. Προκειμένου περί καταδικασθέντος μεν δια παράβασιν των διατάξεων περί θήρας, δύναται να εγκριθή η χορήγησις αδείας θήρας υπό του Νομάρχου, μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής, μετά πάροδον δύο (2) ετών από της εκτίσεως της ποινής, περί καταδικασθέντος δε εις βαθμόν πλημμελήματος επί παραβάσεων, περί των αι παράγραφοι α, β, και γ του παρόντος, δύναται να εγκριθή η χορήγησις αδείας θήρας υπό του Νομάρχου μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής μετά πάροδον πέντε (5) ετών από της εκτίσεως της ποινής».

Άρθρον 10

Μετά το άρθρον 265 του Ν.Δ. 86/1969 προστίθεται άρθρον 265 Α έχον ούτω :

«Άρθρον 265 Α : Ανώτατον Συμβούλιον θήρας.

1. Παρά τη Γενική Διευθύνσει Δασών του Υπουργείου Γεωργίας συνίσταται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας Ανώτατον Συμβούλιον θήρας (ΑΣΘ) αποτελούμενον :

α) Εκ του Γεν. Γραμματέως του Υπουργείου Γεωργίας, ως Προέδρου.

β) Εκ του Γεν. Δ/ντου Δασών ως αντιπροέδρου ή του νομίμου αναπληρωτού του.

γ) Εκ του Προϊσταμένου επί της θήρας ως εισηγητού ή του νομίμου αναπληρωτού του.

δ) Εκ του Προέδρου της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος ή του νομίμου αναπληρωτού του.

ε) Εξ ενός καθηγητού της ζωολογίας του παρά του Υπουργού Γεωργίας

καθοριζομένου Ανωτάτου Ιδρύματος, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του παρά της οικείας Σχολής αυτού.

στ) Εξ ενός αντιπροσώπου του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του οικείου Υπουργού.

ζ) Εξ ενός αντιπροσώπου του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του οικείου Υπουργού.

η) Εξ ενός αντιπροσώπου του Οργανισμού Τουρισμού, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Γενικού Γραμματέως του Ε.Ο.Τ.

θ) Εξ ενός αντιπροσώπου του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του οικείου Υπουργού.

2. Δια Προεδρικού Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζονται ο ειδικώτερος σκοπός και αι αρμοδιότητες, η λειτουργία, ως και πάσα ετέρα λεπτομέρεια.

3. Εις τα μέλη του Συμβουλίου ουδεμία αμοιβή καταβάλλεται - (Το άρθρ.10, που είχε προσθέσει το άρθρ.265Α στο Ν.Δ.86/69 καταργήθηκε από την περίπτ.β παρ.1 άρθρ.79 Ν.998/79 (ΦΕΚ 289 Α')).

Άρθρον 11

1. Αι παράγραφοι 4 και 6 του άρθρου 266 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«4. Εις εκάστην περιφέρειαν Διευθύνσεως Δασών άνευ Δασαρχείων, ή Νομοδασαρχείου ή Δασαρχείου, δύναται να αναγνωρισθούν υπό του Υπουργού Γεωργίας, ως συνεργαζόμενοι κυνηγετικοί σύλλογοι :

α) Μέχρι δύο (2) Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών μελών αυτών, από 500 έως 1000.

β) Μέχρι τρεις (3) Κυνηγετικοί- Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών-μελών αυτών από 1001 έως 2000.

γ) Μέχρι τέσσαρες (4) Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών μελών-αυτών από 2001 έως 3000.

δ) Μέχρι πέντε (5) Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών-μελών αυτών, από 3001 και άνω.

ε) Εις την περιφέρειαν του Νομού Αττικής, λόγω του μεγάλου αριθμού των κυνηγών, δύναται να αναγνωρισθούν έως δέκα πέντε (15) Κυνηγετικοί Σύλλογοι. Αι έδραι και περιφέρειαι εκάστου των Κυνηγετικών Συλλόγων του Νομού Αττικής ορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

στ) Εις την έδραν εκάστης επαρχίας ανεξαρτήτως αποστάσεως και αριθμού μελών κυνηγών.

ζ) Εις την έδραν εκάστης των, ως ανωτέρω κατονομαζομένων Δασικών Αρχών, πλην του Νομού Αττικής, δεν επιτρέπεται να αναγνωρισθούν, ως συνεργαζόμενοι Κυνηγετικοί Σύλλογοι πλείονες του ενός, ανεξαρτήτως του αριθμού κυνηγών.

η) Απαγορεύεται η αναγνώρισις εις την αυτήν πόλιν, κωμόπολιν ή χωρίον πλειόνων του ενός Κυνηγετικών Συλλόγων. Ομοίως απαγορεύεται η αναγνώρισις πλειόνων Κυνηγετικών Συλλόγων εις

απόστασιν μικροτέραν των είκοσι πέντε (25) χιλιομέτρων εκ της έδρας του Δασαρχείου, εκτός εάν, εν τη τελευταία περιπτώσει ο αριθμός των κυνηγών υπερβαίνει τους τριακόσιους (300). Εξαιρούνται αι περιοχαί των νήσων της χώρας.

θ) Η έδρα και η περιφέρεια εκάστου, κατά τα ανωτέρω αναγνωριζομένου Κυνηγετικού Συλλόγου, καθορίζεται δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, βάσει του αριθμού των κυνηγών, της χιλιομετρικής αποστάσεως από της έδρας της Δασικής Αρχής, των συγκοινωνιακών συνθηκών, ως και εις έδρας Δασονομείων ή Δασικών Τμημάτων.

ι) Εκαστος κυνηγός υποχρεούται να είναι μέλος του Κυνηγετικού Συλλόγου της περιφέρειας της μονίμου κατοικίας του. Εν περιπτώσει μετοικήσεως του επιτρέπεται η εις τον οικείον κυνηγετικόν σύλλογον μεταγραφή αυτού».

«6. Ιδρύεται με έδραν τας Αθήνας Κυνηγετική Συνομοσπονδία, εις ην υποχρεωτικώς υπάγονται άπασαι αι Κυνηγετικά Ομοσπονδία. Οι Πρόεδροι των Ομοσπονδιών αυτοδικαιώς μετέχουν ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής, το οποίον είναι δωδεκαμελές και συμπληρούται δε ως προς τα λοιπά μέλη αυτού κατά τα εν τω καταστατικώ αυτής οριζόμενα».

2. Η παράγραφος δ του άρθρου 260 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«δ) Της Στερεάς Ελλάδος μετά των νήσων Ευβοίας Λευκάδος, Σκύρου, Αιγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Υδρας, Σπετσών και Πόρου, ως και των μικροτέρων της περιφέρειας των, με έδραν τας Αθήνας.

Εις το άρθρον 260 προστίθεται παράγραφος ζ, έχουσα ως ακολούθως :

«ζ. Της Θεσσαλίας μετά των νήσων Σποράδων με έδραν την Λάρισαν.

Άρθρον 12

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 287, αντικαθίσταται ως κάτωθι :

«1. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 252, τιμωρούνται δια κρατήσεως και δια στερήσεως της αδειας θήρας επί εν έτος».

2. Εις την παράγραφον 3 του άρθρου 287 προστίθεται περίπτωσις ε έχουσα ούτω :

«ε. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 252».

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 287 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«8. Οι εκ προθέσεως παραβαίνοντες τας διατάξεις του πρώτου και δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 252, τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή δια χρηματικής ποινής».

4. Εις το άρθρον 287 του Ν.Δ. 86/1969 ως τούτο συνεπληρώθη υπό του άρθρου 16 του Ν.Δ. 996/1971, προστίθενται παράγραφοι 19, 20 και 21, έχουσαι ούτω :

«19. Οσοι δεν σφραγίζουν τα κυνηγετικά των όπλα συμφώνως προς την εν παραγράφω 4 του άρθρου 252 απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας αλλά εμπροθέσμως και εντός 15 ημερών από της λήξεως της αναφερομένης εν αυτή προθεσμίας, τιμωρούνται διοικητικώς δια ποινής του προστίμου καθοριζομένης δια της αυτής αποφάσεως, από δραχμών 1000 κατ ελάχιστον μέχρι δραχμών 10.000 κατ ανώτατον όριον υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας). Το πρόστιμον τούτο καταβάλλεται κατά την έκδοσιν της αδειας. Μετά την πάροδον των ως άνω 15 ημερών οι παραλείψαντες την σφράγισιν ως και οι αποσφραγίζοντες τα κυνηγετικά των όπλα τιμωρούνται δια του ως άνω προστίμου και προσέτι και ποινικώς, στερούνται δε αδειας θήρας δι εν κυνηγετικόν έτος, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της δίκης».

«20. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 80 του Ν.Δ. 86/1969 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών και δια χρηματικής ποινής ουχί κατωτέρας των δέκα χιλιάδων δραχμών».

«21. Δια παραβάσεις αίτινες λαμβάνουν χώραν εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών ισχύουν τα κάτωθι:

α) Δια κρατήσεως ή προστίμου ή δι αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται :

αα) Η διάβασις παντός, κυνηγού ή μη, δι όπλου, δια μέσου των κυνηγετικών περιοχών άνευ αδειας της Δασικής Αρχής. Η διάβασις επιτρέπεται μόνον εφ όσον τα όπλα είναι λελυμένα και εντός θήκης.

ββ) Η κυκλοφορία των οχημάτων, δια ταχύτητας μεγαλυτέρας των ενδείξεων των ειδικών πινακίδων, η χρήσις παρά τούτων ηχητικών οργάνων και συσκευών, εκτυφλωτικών φώτων και προβολέων.

γγ) Η κατασκήνωσις παντός ατόμου άνευ αδειας της αρμοδίας Δασικής Αρχής.

δδ) Η εισαγωγή η διέλευσις ποιμνίων ή ζώων άνευ αδείας των Κτηνιατρικών Αρχών ως και αι πτηνοτροφικαί εγκαταστάσεις άνευ αδείας των Δασικών Αρχών και άνευ υγειονομικού ελέγχου.

εε) Η ολοκληρωτική δέσμευσις της ροής των υδάτων, κατά την κατασκευήν αρδευτικού δικτύου ή διευθέτησιν χειμάρρων ή ετέρων έργων.

β) Δια φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ετών ή δια χρηματικής ποινής η δι αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται :

αα) Δια θήρευσιν εξ αποστάσεως μεγαλυτέρας των τεσσαράκοντα (40) μέτρων, πλην των ευγενών θηραμάτων.

ββ) Δια θήραν μη ανεπτυγμένων θηραμάτων, δια σύλληψιν παντός είδους

θηράματος, καταστροφήν ή διατάραξιν φωλεών, συλλογήν ωών, μόλυνσιν ποτιστρών και διατάραξιν της πανίδος εν γένει.

γγ) Δια παράβασις της παραγράφου 16 του άρθρου 254.

γ) Τυχόν έτεραι παραβάσεις εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών τιμωρούνται κατά τας γενικά διατάξεις του παρόντος.

Άρθρον 13

Αι διατάξεις του Β.Δ. 134/1973, ισχύουν μέχρις εκδόσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων Προεδρικών Διαταγμάτων.

Άρθρον 14

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.